

ЗА БЫКОГЛАВА КОНЯ (ВУКЕФАЛА).

Единъ денъ казали на Філіппа, зашо въ царството му на Лакеніа, ужребилсé единъ конь много чуденъ, со съ знакъ на десната нога, главата му била като на быка, съ рога големы колкото единъ лакетъ. Царь Філіппъ тътакси повелилъ и му го закарали, и се зачудилъ на хвостъта му, и на знаците. Повелилъ да го търнатъ въ единъ осокенъ оборъ (ахъръ), и никой не смѣшилъ да го въжди, или да се приближи до него. Александъръ ходилъ често при него, и го миловалъ: а той му се радовалъ, цвѣлилъ, и му лидалъ рѣката. Філіппъ ималъ обичай, и давалъ изволеніе единъ пѫть на недѣлѧта да праватъ конско припканѣ (квашіа) начадициите му со съ первоконнициите. (первите атлии) и тѣ като припкали конете, той сѣделъ та ги глѣдалъ. Александъръ отишалъ скрышомъ въ оборътъ, и обсѣдалъ быкоглава коня, въждидалъ го като чи былъ наученъ, и излѣшилъ на конското припканѣ. Народъ като го видѣлъ, и оніа които припкали, поклонили му се като нацирски сыни. Я Александъръ поискалъ Птолемея да припкатъ заедно, и така се оставили да припкатъ. Александъръ преварилъ Птолемея колкото едно струженіе (коршъмъ минзили), и сичките се почудили на това, защото Птолемей былъ первый на припканѣто. Філіппъ се зарадовалъ, и чудилъ заради чуденіето му, и за припканѣто що направилъ, и рекълъ: Неко. Слажици, Мѣсацо! днесъ да знаете, зашо сабата Александрова со съ Македонциите ще сокръши саките на сичките свѣтъ. Отъ онът часъ по-